

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.839/2020/2.
A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella a tanács elnöke
Dr. Nagy Szabolcs előadó bíró
Dr. Drávecz Margit Gyöngyvér bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: Dr. Mészáros Gyula ügyvéd (cím2)
Az alperes: Baranya Megyei Kormányhivatal (7cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Lénártné dr. Nyíri Dóra kamarai jogtanácsos
A per tárgya: gondnoksági ügyben indult közigazgatási jogvitában a keresetlevél visszautasítása
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes
A fellebbezéssel támadott határozat: a Pécsi Törvényszék 6.K.700.799/2020/12. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] Az alperes, mint másodfokú hatóság a BA/13/00412-3/2020. számú határozatával helybenhagyta a Baranya Megyei Kormányhivatal Mohácsi Járási Hivatal BA-03/BCD/228-20/2020. számú határozatát, amellyel a felperesnek a testvére hivatalos gondokának felmentésére, egyúttal a felperes gondnokként történő kirendelésére irányuló kérelmét

elutasította. Az alperes a határozatában tájékoztatta a felperest, hogy a keresetlevelet a Pécsi Törvényszékhez címezve, az elsőfokon eljáró közigazgatási szervnél kell benyújtani.

A kereset és a védírat

[2] Az alperes határozatával szemben felperes, jogi képviselője útján, 2020. június 7-én, közvetlenül az elsőfokú bíróságnál keresetlevelet terjesztett elő.

[3] Az alperes a védíratában kérte a keresetlevél visszautasítását.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] Az elsőfokú bíróság a 6.K.700.799/2020/12. sorszámú végzésével a felperes keresetlevelét visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján figyelemmel és hivatkozva a Kp. 39. § (1), (3), (3a) bekezdéseire. Megállapította, hogy a jogorvoslati záradékban történt tájékoztatás ellenére a felperes nem az elsőfokú közigazgatási szervnél nyújtotta be a keresetlevelét, ezért annak visszautasítása nem volt mellőzhető. Kifejtette, hogy a Kúria Kfv.VII.38.032/2019/9. sorszámú végzésében foglaltakkal ellentétben nem a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja alapján, hanem az i) pontja alapján van helye a visszautasításnak. Ezzel összefüggésben utalt az időközbeni jogszabályváltozásra és ennek alapján arra, hogy az l) pont alapján történő elutasítás esetén a keresetlevél benyújtásának jogi hatályai fennmaradhatnak, amennyiben a felperes 8 napon belül újra benyújtja a bíróságnál a keresetlevelét. Kiemelte azt is, hogy a keresetindítási határidő és a keresetindítás helye két egymással összefüggő feltétel, így bármelyik elvétése esetén a jogkövetkezmények is azonosak. Ez alól csak a jogi képviselő nélkül eljáró fél esetében enged kivételt a Kp. szabályozása.

A fellebbezés és az észrevétel

[5] A felperes a végzés ellen fellebbezést terjesztett elő és kiemelte, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja nem alkalmazható, mivel határidőn belül nyújtotta be a keresetlevelét. Hivatkozott a Kúria által hozott Kfv.VII.38.032/2019/9. számú végzésben foglaltakra, miszerint az l) pont alapján kell ilyen esetben visszautasítani a keresetlevelet. Mindezek alapján kérte, hogy a Kúria az elsőfokú határozatot a Kp. 109. § (2) bekezdése szerint változtassa meg akként, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja alapján utasítsa vissza a keresetlevelet.

[6] Az alperes észrevételt nem kívánt tenni.

A Kúria döntése és jogi indokai

[7] A fellebbezés aseptalan.

[8] A Kúria a Kp. 112. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem keretei között vizsgáta felül az elsőfokú bíróság végzését, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság végzése helytálló, az abban foglaltakkal mindenben egyetértett, ezért a fellebbezés alapján csupán az alábbiakat emeli ki: A felperes által sem vitatottan a keresetlevél az elsőfokú közigazgatási szerv helyett – jogszerűtlenül – az elsőfokú bíróságnál került benyújtásra. A Kúria feladata jelen esetben az volt, hogy eldöntse, a Kp. 48. § (1) bekezdés i), vagy l) pontja alapján van-e helye a keresetlevél visszautasításának.

[9] A Kúria arra mutat rá, hogy a keresetindítási határidő megtartottsága kizárólag akkor állapítható meg, ha a felperes a keresetlevelét a jogszabályban meghatározott helyen nyújtja be. Amennyiben a felperes a keresetlevelét nem a jogszabályban meghatározott helyen nyújtja be, úgy a határidőn belüli benyújtás ténye fel sem merülhet. Ez alól a Kp. szabályozása – a Kp. 39. § (3) bekezdése - egyetlen kivételt enged, ha a jogi képviselő nélkül eljáró felperes a keresetlevelét tévesen a bírósághoz nyújtja be. Jelen esetben azonban a felperes jogi képviselővel járt el, így a Kp. 39. § (3) bekezdéséből a contrario következik, hogy a felperes esetében a keresetlevelet nem lehet határidőben benyújtottnak tekinteni. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt ezzel összefüggésben a Kommentárra is, amely a jogszabály értelmezésénél azt fejt ki, hogy mivel a keresetindítási határidő és a keresetindítás helye két összefüggő feltétel, bármelyik feltétel elvétele ugyanolyan jogkövetkezménnyel jár.

[10] Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra is, hogy az időközbeni jogszabályváltozás folytán, az l) pont alkalmazása esetén értelmetlenné és feleslegessé válna, kiüresedne a Kp. 39. § (3) bekezdésében foglalt kivételt tartalmazó szabály, továbbá a 39. § (1) bekezdésének utolsó mondata is, hiszen ebben az esetben a jogi képviselővel eljáró fél akár a határidőn túl is benyújthatná közvetlenül a bíróságnál a keresetlevelét, továbbá a Kp. 49. § (1) bekezdése alapján a keresetlevél benyújtásának joghatásai fennmaradásának szabályai kijátszásához vezetne a Kp. idevonatkozó szabályainak felperesi értelmezése. Megjegyzi a Kúria, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel nem a téves helyre benyújtást, hanem a nem megfelelő elektronikus nyomtatványon történő, téves módon való benyújtást jelenti.

[11] A Kúria utal arra is, hogy a felperesnek rendelkezésére állt volna egy jogszerű lehetőség a mulasztásának a kimentésére, igazolási kérelmet nyújthatott volna be, mely lehetőséggel a felperes nem élt.

[12] Mindezek miatt a Kúria – a jogszabályváltozásra is tekintettel – eltért a Kfv.VII.38.032/2019/9. számú végzésében foglaltaktól, és az elsőfokú bíróság végzését – annak helyes indokainál fogva ---, a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[13] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[14] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[15] Az alperesnek költsége nem merült fel és perköltség iránti igénnyel sem élt, ezért arról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[16] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés, a végzés ellen a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. október 5.

dr. Márton Gizella s.k.
dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke
bíró

dr. Nagy Szabolcs s .k.

előadó bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő